

Forfatter: Michaëlis, Sophus

Titel: Udrag fra Vanemennesker

Citation: Michaëlis, Sophus: "Vanemennesker", i Michaëlis, Sophus: *Vanemennesker*, Jacob H. Mansas Forlag, 1892, s. 31. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-michs_02-shoot-idm140033056626240/facsimile.pdf (tilgået 23. april 2024)

Anvendt udgave: Vanemennesker

Jakob satte et luxuriøst lille Maaltid sammen; det aabnedes af de friske Østers, der var kolde, som var de lige tagne op fra Stenene, mod hvilke Søen slog.

Hochheimeren bruste kildrende syrligt over Ganen og lod sin tynde Dunst rense Hjernen for alle mørke Tanker. Det var ligesom deres hele Væsen blev gennemtrukket af den saltkrydrede Søvind, som om Hjertet blev en aaben Søjlehal af tynde Blomsterranker, der vandt sig op af slanke Stænger, rystede af Vinden, og gennem hver Nerve strøg Luften iltende frisk.

Titus fornåm, hvorledes de ydre Sanser skærpedes; -- hans Øjne saa' længere og lagde Mærke til Farver, de ellers aldrig skelnede fra hverandre. Han saa' paa Havets vide uendelige Palet, hvor Solen havde henslængt sine Farve-Skalaer fra det lyseste blændende Hvide, fra det skæreste funklende Guld til alle de utallige Nuancer af Sølv og Bronze, af lyserødt Blod og Blaåt i anløbne Staalfarver. Det var som et Mylr af Fiskeskæl, der glimter, slukkes og tændes paany ved Fiskens mindste Drejning i Vandet.

Han saa' de svagt fortonende Kyster af den lille Ø derude med dens lysebrune Ler og lysegrønne Træklynger spredt ud over Landet. Hist og her lyste et Blink fra et rødt Tag eller en hvid Mur.